

Tuomion täytäntöönpanomenettelyt - Italia

SISÄLLYSLUETTELO

- 1 Mitä täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tarkoittaa?
- 2 Mille viranomaisille täytäntöönpanoa koskeva toimivalta kuuluu?
- 3 Millä edellytyksillä päätös täytäntöönpanosta voidaan antaa?
 - 3.1 Menettely
 - 3.2 Tärkeimmät edellytykset
- 4 Täytäntöönpanotoimien tarkoitus ja luonne
 - 4.1 Minkä tyyppinen varallisuus voi olla täytäntöönpanon kohteena?
 - 4.2 Mitä vaikutuksia täytäntöönpanotoimilla on?
 - 4.3 Mikä on täytäntöönpanotoimien voimassaoloaika?
- 5 Voiko täytäntöönpanopäätökseen hakea muutosta?
- 6 Sovelletaanko täytäntöönpanoon mitään rajoituksia, esimerkiksi velallisen suojaa koskevien sääntöjen tai määräaikojen perusteella?

1 Mitä täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tarkoittaa?

Täytäntöönpanolla tarkoitetaan tuomioistuinten tuomioiden ja muiden täytäntöönpanokelpoisten asiakirjojen (velkainstrumenttien, julkisten asiakirjojen (*atti publici*) ja tiettyjä palveluja koskevien oikeaksi todistettujen yksityisten asiakirjojen) pakkotäytäntöönpanoa. Järjestysvallan väliintulo on mahdollinen, jos velallinen ei hoida maksuvelvoitteitaan oma-aloitteisesti sinä aikana, jolloin tuomioistuinmenettelyt ovat käynnissä.

2 Mille viranomaisille täytäntöönpanoa koskeva toimivalta kuuluu?

Yleisillä tuomioistuimilla on toimivalta panna tuomio täytäntöön. Myös asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (uudelleenlaadittu Bryssel I asetus) 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskeva hakemus on toimitettava yleiselle tuomioistuimelle.

3 Millä edellytyksillä päätös täytäntöönpanosta voidaan antaa?

Täytäntöönpanoasiakirjan hallussapito on välttämätön ja riittävä ehto, jotta täytäntöönpanotoimet voidaan aloittaa. Täytäntöönpanoasiakirjoista säädetään siviiliprosessilain 474 §:ssä, ja niitä on kahta tyyppiä: oikeudenkäyntiasiakirjoja ja muita asiakirjoja. Oikeudenkäyntiasiakirjoihin kuuluvat tuomioistuinmenettelyn aikana tai sen päätteeksi annetut tuomioistuimen tuomiot, asiakirjat ja päätökset. Muihin asiakirjoihin kuuluvat velkainstrumentit, julkiset asiakirjat ja oikeaksi todistetut yksityiset asiakirjat, jotka osapuolet ovat laatineet itsenäisesti.

3.1 Menettely

Täytäntöönpano alkaa, kun velalliselle on annettu tiedoksi täytäntöönpanoasiakirja, jonka täytyy olla siviiliprosessilain 475 §:n mukaisesti täytäntöönpanokelpoinen jäljennös, sekä täytäntöönpanomääräys (*precezzo*), jota velallisen on noudatettava vähintään

kymmenen päivää kestävä määräajan kuluessa, sekä varoitus siitä, että tämän määräyksen laiminlyönti johtaa tuomion pakkotäytäntöönpanoon siviiliprosessilain 480 §:n mukaisesti.

Siviiliprosessilain 480 §:n kolmannessa momentissa säädetään, että täytäntöönpanomääräyksessä olevan velkojan tiedoksianto-osoitteen on oltava siinä kunnassa, jonka alueella asiassa toimivaltainen tuomioistuin sijaitsee. Jos näin ei ole, täytäntöönpanomääräykseen kohdistuvat muutoksenhaut osoitetaan sen paikan tuomioistuimelle, jossa määräys annettiin tiedoksi. Myös velkojaa koskevat ilmoitukset annetaan tiedoksi saman tuomioistuimen kirjaamoon.

Kun nämä muodollisuudet on täytetty, täytäntöönpanoprosessi alkaa ja ulosottomies voi toimittaa ulosmittauksen. Ennen tätä ulosottomiehen on osoitettava, että hänellä on edellä mainitut asiakirjat. Ulosmittaus on toimitettava 90 päivän kuluessa siitä päivästä, jona täytäntöönpanomääräys annettiin tiedoksi, mutta ei kuitenkaan ennen määräyksessä asetettua määräaikaa. Jos ulosmittausta ei toimiteta näiden määräaikojen puitteissa, täytäntöönpanomääräys raukeaa (481 §). Tässä vaiheessa oikeudellinen edustus on välttämätöntä.

Jos omistusoikeuden siirtoa tai myyntiä ei pyydetä 45 päivän kuluessa ulosmittauksen toimittamisesta, ulosmittauksesta tulee pätemätön.

Täytäntöönpanomenettelyjen tarkoituksena on varmistaa täyttämättä jääneiden velvoitteiden toimeenpano pakkokeinoin järjestysvaltaa käyttämällä. Täytäntöönpanoa voidaan soveltaa sekä rahamääräisiin velkoihin että irtaimen omaisuuden luovutusta tai kiinteän omaisuuden vapauttamista koskeviin velvoitteisiin sekä muihin kuin korvattavissa oleviin positiivisiin velvoitteisiin.

3.2 Tärkeimmät edellytykset

Täytäntöönpanoasiakirjan hallussapito on välttämätön ja riittävä ehto, jotta täytäntöönpano voidaan aloittaa.

Täytäntöönpanoasiakirjan on sisällettävä oikeus saataviin, jotka ovat ”selvät, rahassa määritellyt ja eräänntyneet” (*certo, liquido ed esigibile*) (474 §). Saatavan ”selvyys” vaihtelee asiakirjan mukaan: (väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoinen) tuomio, joka on annettu ensimmäisessä oikeusasteessa, on selvempi kuin velkainstrumentti tai julkiseen asiakirjaan tai oikeaksi todistettuun yksityiseen asiakirjaan merkityt kaupat.

4 Täytäntöönpanotoimien tarkoitus ja luonne

Täytäntöönpanotuomioistuin yleensä määrää (*ordinanze*) erityyppisiä toimenpiteitä täytäntöönpanomenettelyn aikana.

Toimenpiteet vaihtelevat menettelyjen asianmukaisen etenemisen varmistavien sääntöjen vahvistamisesta toimenpiteisiin, joilla konkreettinen hyöty siirretään henkilölle, esimerkiksi päätös (*decreto*), jolla omistusoikeus ulosmitattuun omaisuuteen siirretään sille henkilölle, joka osti sen huutokaupassa tai tarjosi siitä eniten.

4.1 Minkä tyyppinen varallisuus voi olla täytäntöönpanon kohteena?

Pakkolunastus voidaan kohdistaa seuraaviin omaisuseriin: a) irtain omaisuus, b) kiinteä omaisuus, c) velallisen saatavat ja irtain omaisuus, joita velallinen säilyttää kolmannen osapuolen tiloissa, d) osakkeet.

Täytäntöönpanoa voidaan soveltaa myös irtaimen omaisuuden ja kiinteää omaisuutta koskevan oikeuden luovutusta koskeviin velvoitteisiin sekä korvattavissa oleviin positiivisiin ja negatiivisiin velvoitteisiin.

4.2 Mitä vaikutuksia täytäntöönpanotoimilla on?

Jos ulosmitattu omaisuus on rahaa, täytäntöönpanotoimenpiteiden kohteena oleva velallinen ei voi käyttää ulosmitattua rahasummaa. Kaikki kyseistä rahasaatavaa koskevat luovutustoimet ovat pätemättömiä, eikä niihin voida vedota täytäntöönpanon estämiseksi.

4.3 Mikä on täytäntöönpanotoimien voimassaoloaika?

Täytäntöönpanotoimien tehtävänä on esitettyjen vaateiden täyttäminen, eikä niitä voida siksi käyttää todisteena tutkinnassa.

5 Voiko täytäntöönpanopäätökseen hakea muutosta?

Oikeusjärjestelmä mahdollistaa velallisen (ja/tai kolmansien osapuolten, jotka ovat täytäntöönpanon kohteina) tekemät muutoksenhaut täytäntöönpanomenettelyyn kuuluvia toimia ja tuomioita vastaan. Tällä tavoin voidaan hakea seuraavaa kahta erityyppistä tuomiota:

– täytäntöönpanoon kohdistuva muutoksenhaku (*opposizione all'esecuzione*) (siviiliprosessilain 615 ja 616 §), jossa kiistetään oikeus jatkaa täytäntöönpanoa (tai velkojan oikeus jatkaa täytäntöönpanoa)

– täytäntöönpanoasiakirjoihin kohdistuva muutoksenhaku (*opposizione agli atti esecutivi*) (siviiliprosessilain 617 ja 618 §), jossa valituksen perusteena on menettelyvirhe (eli kiistetään täytäntöönpanomenettelyyn liittyvien asiakirjojen laillisuus).

Muutoksenhaku, joka koskee täytäntöönpanoa tai täytäntöönpanotoimia ja joka on tehty ennen kuin pakkotäytäntöönpano alkaa, määrittää täytäntöönpanomääräystä (*precetto*) vastaan tehdyksi muutoksenhauksi, koska se on tehty täytäntöönpanoa koskevan ennakoilmoitusasiakirjan perusteella. Täytäntöönpanomääräykseen voidaan hakea muutosta jättämällä muutoksenhakemus tuomioistuimelle, joka on toimivaltainen kyseisessä asiassa tai kohteena olevan summan osalta ja kyseisellä alueella, siviiliprosessilain yleisten säännösten mukaisesti.

Jos täytäntöönpano on jo alkanut tai jos ulosottomääräys on annettu tiedoksi, valitus täytäntöönpanoa tai täytäntöönpanomenettelyjä vastaan tehdään erityisellä muutoksenhakemuksella, joka jätetään täytäntöönpanotuomioistuimelle.

Kolmannet osapuolet, jotka ilmoittavat esineoikeudesta ulosmitattuun omaisuuteen, voivat jättää muutoksenhakemuksen täytäntöönpanotuomioistuimelle siihen saakka, kunnes omaisuus on myyty tai omistusoikeuden siirto on tehty.

Tähän sovellettavat oikeuden säännökset ovat siviiliprosessilain 615–619 §.

6 Sovelletaanko täytäntöönpanoon mitään rajoituksia, esimerkiksi velallisen suoja koskevien sääntöjen tai määräaikaisten perusteella?

Niiden esineiden lisäksi, joihin sovelletaan erityisissä oikeussäännöksissä vahvistettua ulosmittauskieltoa, seuraavia esineitä ei voida ulosmitata:

1) pyhät esineet ja esineet, joita käytetään uskonnon harjoittamisessa

2) vihkisormukset, vaatteet, liinavaatteet, vuoteet, ruokailuryhmät, vaatekaapit, lipastot, jääkaapit, liedet ja uunit riippumatta siitä, toimivatko ne kaasulla vai sähköllä, pesukoneet, talous- ja keittiövälineet ja niiden säilyttämiseen käytetyt kalusteet, siltä osin kuin ne ovat tarpeen velallisen ja hänen kanssaan samassa taloudessa asuvien perheenjäsenten tarpeiden täyttämiseksi; näihin eivät kuitenkaan kuulu arvohuonekalut (vuoteita lukuun ottamatta), mukaan lukien arvokkaat antiikkiesineet ja taide-esineet, joiden arvo on vahvistettu

3) velalliselle ja edellisessä kohdassa mainituille henkilöille välttämätön ruoka ja polttoaine yhdeksi kuukaudeksi.

Ulosottokiellon piiriin eivät kuulu arvohuonekalut (vuoteita lukuun ottamatta) (mukaan lukien arvokkaat antiikkiesineet ja taide-esineet, joiden arvo on vahvistettu).

Aseita ja muita velallisella olevia esineitä, joita hän tarvitsee julkisissa palvelutehtävissä, kunniamerkkejä, kirjeitä, perhetietoja sisältäviä asiakirjoja sekä käsikirjoituksia, elleivät ne ole osa kokoelmaa, ei voida ulosmitata.

Myös muun muassa seuraaviin sovelletaan oikeussäännösten mukaisesti ulosottokieltoa: valtion omistama omaisuus, valtion tai muun julkisyhteisön omistamat omaisuuserät, joita ei voida luovuttaa, aviovarallisuussuhteiden alainen omaisuus, kirkollisten instituutioiden omaisuus ja uskonnolliset rakennukset.

Täytäntöönpanotoimi ei ole pätevä, jos vaateen vanhentumisaika on mennyt umpeen. Vanhentumisajat vaihtelevat kyseessä olevan oikeuden mukaan. On kuitenkin tärkeää huomata, että joskus lainsäädännössä säädetään eripituisista vanhentumisajoista sen oikeusvälineen tyypin mukaan, jolla täytäntöönpanon perustana oleva vaade on todennettu. Esimerkiksi tuomioistuimen tuomiolla vahvistetun vaateen vanhentumisaika on kymmenen vuotta, vaikka yleensä tämän tyyppiselle vaateelle annetaan lainsäädännössä lyhyempi vanhentumisaika.

Lainsäädäntöä on hiljattain muutettu siten, että sen alueen tuomioistuin, jolla velallisen varsinainen tai väliaikainen asuinpaikka, kotipaikka tai päätoimipaikka sijaitsee, voi velkojan pyynnöstä antaa luvan omaisuuden ulosmittaukseen sähköisten menetelmien avulla (siviiliprosessilain 492 a §, sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä kesäkuuta 2015 annetulla asetuksella nro 83 (joka muutettuna saatettiin laiksi 6 päivänä elokuuta 2015 annetulla lailla nro 132)); osana ulosmittausta koskevia menettelymuutoksia (*conversione del pignoramento*) on irtaimen omaisuuden osalta otettu käyttöön myös erilaisia erämaksun muotoja.

Asiaa koskevat liitteet

Siviiliprosessilaki (474–482)

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Päivitetty viimeksi: 25/02/2019